

Preek van 14 april 2017 - Goede Vrijdag **Steven Barberien**
COMPASSIE

Kruisigt Hem! Woorden die keihard schuren tegen elk besef van normen en waarden... Hoe is het mogelijk dat mensen zo vals en slecht worden dat ze een ander willens en wetens ter dood brengen, schuldig of niet...? Ter dood op de meest vreselijke manier. *Crucere* in het Latijn leverde zelfs in het Engels een woord op voor onbeschrijfelijk lijden: EXCRUCIATING PAIN.

En alsof dát nog niet genoeg was, moest Jezus, die één in wezen is met zijn Vader, ook nog de ervaring doorstaan dat de Vader Hem blijkbaar in de steek laat. "Waarom? Waarom hebt Gij Mij verlaten?"

Op zulke momenten ben je als mens zo aangedaan dat je jezelf geen mens meer voelt, maar een worm, zoals de psalmist het beschrijft... Een dier van de laagste soort, dat niets meer voorstelt en enkel in de donkerte van de kille grond thuishoort...

Het doet iets met ons, dit lijdensverhaal, maar eerlijk gezegd, we zien en horen zoveel verhalen over mensen die te lijden hebben, dat het ons steeds minder raakt... Het stompt ons af, er treedt gewenning op...

Het onmenselijke wordt stilaan denkbaar en gewoon...

Daarom is het heel goed vandaag al deze woorden van Jezus' lijden te horen en te overwegen... Zijn passie maakt ons weer menselijker... Jezus' passie zorgt ervoor dat de liefde niet verflauwt en dat we liefdevol blijven kijken naar een ander en naar andermans lijden. Pas dan zoeken we ook naar 'oplossingen', naar manieren om het lijden te verlichten.

Dan doen we als Maria: blijven staan in de schaduw van het kruis, niet weglopen, maar vol compassie er zijn voor een mens in nood...

Amen.